

FÖRORD

Carl Eric ”Icke” Nilsson (1931–2014) var en person som brann för Lerhamn och dess historia. Han kunde som ingen annan i detalj beskriva de gamla Lerhamnarna och deras familjer. Han var en av de personer som gjorde att jag själv ville lära mig mer om vår bys historia och de människor som har levt och verkat här.

Carl Eric var en sann vän. Han var alltid glad och välkomnande när man mötte honom. Han var generös och delade med sig av sina kunskaper och erfarenheter. Ofta såg man Carl Eric och hans hustru Britt ”stranna” på fäladen. På äldre dagar sågs Carl Eric dagligen sitta på bänken vid hamnens flaggstång med de båda barndomsvännerna Anders Andersson och Nils Fex.

Bilden av de tre på bänken är ett Lerhamnsminne som jag ofta begrundar. Tänk att få sitta på bänken vid hamnen och skjuta prick med slangbella på en plåtburk i strandkanten när man är åttio. De tre var som ett ungdomsgäng. Nils Fex och Carl Eric skrev brev till varandra mer eller mindre varje dag – efter att Nils hade flyttat tillbaka till Lerhamn som pensionär.

Breven placerades i respektive brevlåda och utanpå kuverten fanns nya fantasiadresser varje gång. Jag fick förmånen att läsa Nils Fex brev till Carl Eric. Brev i en humoristisk stil med många ”practical jokes” och fint

illustrerade med små, egenhändigt gjorda teckningar. De tre ungdomsvännerna tog dagarna som de kom och njöt verkligen av tillvaron.

Carl Eric skrev under många år dagbok varje dag. Han satte in sina dagboksblad tillsammans med några lämpliga artiklar ur dags-tidningen i tjocka pärmar i bokhyllan. När Carl Eric gick bort efter-lämnade han säkert tjugo tjocka dagbokspärmar, vilka jag har fått gå igenom. Utöver dessa dagböcker skrev han 1996 sina ”memoarer”, som sträcker sig från tidig barndom på 1930-talet till övre tonåren.

Språket är levande och beskrivningarna av hans barn-doms upplevelser och personer är underhållande och spännande för såväl vuxna som barn. Läs gärna Carl Erics skildringar för barn och barnbarn. Här finns mycket att lära av.

Med Britt Nilssons tillstånd skrev jag rent dessa skildringar strax efter att Carl Eric hade gått bort. Britt och jag enades om att det skulle kunna bli en liten skrift av det hela till glädje för bland annat medlemmarna i Föreningen Lerhamns by.

Överskottet från försäljningen av denna skrift kommer oavkortat att användas för uppförande av ett minnesmärke på hamnen över alla personer från Lerhamn som aldrig kom hem från havet.

Lerhamn i april 2022

Björn Jacobson